

Таццяна ЛУШЧЫЦКАЯ

Кранаюць душу ўспаміны,
Сэрцу любыя карціны
Дзяцінства басаногага майго,
Дзе так было спакойна і святло.

На дварэ мы днямі прападалі,
Налётаўшыся ўволю, прыбягалі.
І есці нас ніхто не застаўляў:
Са стала змяталі ўсё запар.

Па полі жытнёвым гулялі,
Васілечкі, макі рвалі.
Тады ж не зналі мы, маленькія,
Што макі так забруджваюць сукенкі.

Дамоў баяліся з'явіцца,
Бо будзе мамачка сварыцца.
Кранаюць душу ўспаміны;
Сэрцу любыя карціны...